

Prachtige tanden

Mevrouw Griezel ergerde zich nog steeds groen en geel aan de punaises, die meneer Griezel onder de mat in de badkamer had gelegd. De wratten onder haar linkervoet bloedden al een week lang! Desondanks strompelde ze vandaag naar de schuur en nam een oude pot groene verf mee terug. Er zat nog een klein laagje in, precies genoeg voor haar plan. In de badkamer kneep ze een verwaarloosde tube tandpasta leeg en zoog hem vol groene verf. Met het lege blik sloeg ze de badkamerspiegel aan gruzelementen.

Hoe lang zal het geleden zijn, dat meneer Griezel zijn tandenborstel voor het laatst had aangeraakt? Zeker een jaar of tien. Hij had hem toen nodig om de pepers uit zijn mond te poetsen, die zijn echtgenote in snoeppapiertjes had verpakt. Nog nooit had hij zoveel tranen gelaten. Poetsen deed hij verder nooit. Bruingele tot zwarte tanden zijn afschrikwekkender en dus mooier dan witte, vond hij. Zoveel had hij er trouwens niet meer.

De Griezels waren dol op toetjes. Jij ook, denk ik. Gelukkig eten we ze altijd aan het eind van de maaltijd, anders at je er zo drie achter elkaar op en lustte je daarna niets meer. Vandaag had mevrouw Griezel witte griesmeelpudding gemaakt. Met een lepel in beide handen viel meneer Griezel op zijn toetje aan. In een mum van tijd was één kilogram pudding van zijn bord verdwenen. "Zie ik het nu goed? Je tanden zien wit", merkte mevrouw Griezel op. "Wat? Ik heb geen witte tanden!" brulde haar man. "Het komt vast en zeker door de pudding", grinnikte ze. Meneer Griezel gooide zijn stoel achterover en stampvoette de trap op. Helaas kon hij zijn vijf tanden niet in de spiegel bekijken, maar hij walgde van het idee dat ze wit geworden waren. Wanhopig pakte hij zijn stinkende tandenborstel met half verrotte haren en kneep hij de tube tandpasta er zowat op leeg. "Mijn tanden moeten donker gekleurd zijn!" schuimbekte hij, terwijl hij de tandenborstel druk over zijn tanden liet schrobben.

Mevrouw Griezel spuugde haar laatste hap van de griesmeelpudding uit. Ze vouwde dubbel van het lachen. "Is donkergroen ook goed?" schreeuwde ze naar boven.

Opdracht

Lees de tekst 'Prachtige tanden'. Deze tekst zou een hoofdstuk kunnen zijn in het boek 'De Griezels' van Roald Dahl. Hij is door iemand anders bedacht, bij een schrijfoopdracht.

Markeer in de tekst waar staat...

1. ... waarom mevrouw Griezel de gemene streek uithaalt (rood)
2. ...hoe ze de streek voorbereidt (roze)
3. ... waar de streek echt begint (geel)
4. ... wat mevrouw Griezel doet na het uitvoeren van haar streek (groen)
5. ... hoe meneer Griezel reageert (blauw)
6. ... hoe de streek afloopt (paars)

Nodig (diverse kleuren):

Antwoorden

Prachtige tanden

Mevrouw Griezel ergerde zich nog steeds groen en geel aan de punaises, die meneer Griezel onder de mat in de badkamer had gelegd. De wratten onder haar linkervoet bloedden al een week lang! Desondanks strompelde ze vandaag naar de schuur en nam een oude pot groene verf mee terug. Er zat nog een klein laagje in, precies genoeg voor haar plan. In de badkamer kneep ze een verwaarloosde tube tandpasta leeg en zoog hem vol groene verf. Met het lege blik sloeg ze de badkamerspiegel aan gruzelementen.

Hoe lang zal het geleden zijn, dat meneer Griezel zijn tandenborstel voor het laatst had aangeraakt? Zeker een jaar of tien. Hij had hem toen nodig om de pepers uit zijn mond te poetsen, die zijn echtgenote in snoeppapiertjes had verpakt. Nog nooit had hij zoveel tranen gelaten. Poetsen deed hij verder nooit. Bruingele tot zwarte tanden zijn afschrikwekkender en dus mooier dan witte, vond hij. Zoveel had hij er trouwens niet meer.

De Griezels waren dol op toetjes. Jij ook, denk ik. Gelukkig eten we ze altijd aan het eind van de maaltijd, anders at je er zo drie achter elkaar op en lustte je daarna niets meer. Vandaag had mevrouw Griezel witte griesmeelpudding gemaakt. Met een lepel in beide handen viel meneer Griezel op zijn toetje aan. In een mum van tijd was één kilogram pudding van zijn bord verdwenen. "Zie ik het nu goed? Je tanden zien wit", merkte mevrouw Griezel op. "Wat? Ik heb geen witte tanden!" brulde haar man. "Het komt vast en zeker door de pudding", grinnikte ze. Meneer Griezel gooide zijn stoel achterover en stampvoette de trap op. Helaas kon hij zijn vijf tanden niet in de spiegel bekijken, maar hij walgde van het idee dat ze wit geworden waren. Wanhopig pakte hij zijn stinkende tandenborstel met half verrotte haren en kneep hij de tube tandpasta er zowat op leeg. "Mijn tanden moeten donker gekleurd zijn!" schuimbekte hij, terwijl hij de tandenborstel druk over zijn tanden liet schrobben.

Mevrouw Griezel spuugde haar laatste hap van de griesmeelpudding uit. Ze vouwde dubbel van het lachen. "Is donkergroen ook goed?" schreeuwde ze naar boven.

De afloop van de streek is dat de tanden van meneer Griezel groen geworden zijn.